

Intervju med Ida Winger Svendsen

Ida Winger Svendsen är en kjempego jente fra Norge. Man får alltid ett leende tillbaka när man pratar med henne. Hon är en äkta lagspelare som alltid gör det som är bäst för laget.

Ida är uppväxt på en ö, Askøy, utanför Bergen. I Norge är damhandboll oerhört stort. Under handbollssäsongen sänds minst en match i veckan på tv. Att så Ida vid sju års ålder valde att börja spela handboll var inte så konstigt, men ingen i hennes familj spelade dock, så det var ingen tradition i familjen att spela.

- I Norge är det så att om man inte spelar fotboll så spelar man handboll, berättar Ida.

Hon fortsätter att berätta att det i Norge finns hela sju divisioner i serien. Så trots att befolkningen är lägre i Norge så är antalet som spelar handboll större. När Ida var yngre höll hon även på med friidrott, men när det var dags att välja en sport blev det handboll eftersom det var lite roligare och för att bästa kompiserna spelade.

Studerar till naprapat

Ida flyttade till Sverige hösten 2005 för att börja läsa vid naprapathögskolan i Stockholm. Första året blev det ingen handboll för henne, men efter ett år på gymmet hade hon tröttnat. Hon ville träna någonting som var roligt. Ida visste ingenting om svensk handboll så hon sökte på internet efter en lämplig klubb att spela i. Först kontaktade hon AIK, men där hade man ingen tränare så då vände hon sig istället till Hammarby.

- Hammarby var väldigt tillmötesgående och jag fick intrycket av att man behövde spelare, säger Ida.

Hennes plan var att inte spela handboll så seriöst, men ganska snart var hon inne i A-laget och det blev full satsning på handbollen.

Gemenskapen är det bästa

Det bästa med Bajen tycker Ida är gemenskapen bland tjejerna i laget samt att klubben satsar och har tydliga mål och visioner. Det som gör att hon tycker att handboll är så kul är främst att det är en lagsport.

- Plus att man springer efter en boll istället för på ett löpband, säger hon med ett leende.

Hon gillar även att det är mycket kamp, fighting och adrenalin.

Ida har inga långsiktiga mål med handbollen utan det viktiga är att det är roligt.

- Jag spelar för att det är kul, men även för att jag vill vinna matcher.

Hoppades på fler segrar

Hennes förväntningar på säsongen var att det för laget skulle gå bättre resultatmässigt än det gjort. Men hon säger samtidigt att hon inte visste något om den svenska elitserien så det var ju lite svårt att veta hur laget skulle stå sig i jämförelse med de andra elitserielagen. Vad gällde förväntningar på den egna insatsen så hoppades hon att hon skulle få speltid i A-laget och få chansen att visa vad hon kan. Hon säger att hon tycker att det gått väldigt upp och ner. Att hon ibland presterat mycket bra men att det ibland känts som att hon inte riktigt kommit igång. Ida tycker att det skulle kunnat gått bättre för henne.

Numera mest vänsterkant

Idas roll i Bajen är annorlunda mot den hon haft i sina tidigare klubbar. Där har hon varit playmaker på mittnio. I Hammarby har hon mest spelat högeranio och de senaste veckorna vänstersex. Sedan Ida fick gå ner och spela kant har hon känt att hon tappat lite självförtroende.

- Ibland kanske jag inte riktigt vågar och inte tar för mig, säger hon.

Men hon säger samtidigt att det är kul att spela kant om man får vara med i spelet. Under hösten varierade hon spel på nio och kant, men när Rosie Myhr slutade blev det mestadels vänstersex för Ida. När hon fick beskedet från tränarna att det troligen mest skulle bli kantspel för henne kände hon att hon hade två val, antingen bli sur eller göra det bästa av situationen.

- Jag bestämde mig för att göra mitt bästa, säger hon med självklarhet i rösten. Anledningen till att Bajen har förlorat fler matcher än man trodde innan seriestarten tror Ida delvis beror på att laget har tappat tron på sig själva. Hon menar att det tar på självförtroendet att förlora.

Dessutom tror hon att Hammarbys tjejer inte är lika fysiskt starka som många övriga spelare i elitserien.

- Vi är fysiskt mindre än många andra lag. En annan tanke hon har är att laget kanske skulle ha spelat runt på fler spelare än man gjorde i början.

Saknar familjen i Norge

Ida tycker att hennes styrkor som handbollsspelare är att hon har bra fart och alltid kämpar. Hennes svagheter tycker hon är att hon är för kort och inte tar tillräckligt med plats på handbollsplan. Om hon skulle hålla i en träning skulle hon börja med fotboll som uppvärmning. Resten av träningen skulle byggas på mycket fart och kontraststräning. Hon skulle lägga in många tävlingsmoment i övningarna för det tycker hon gör det hela roligare. När Ida är helt ledig från handbollen en helg umgås hon med kompisar eller med sin pojkvän samt pluggar. Hon går på bio eller konserter och tar gärna en promenad. Ida har drygt ett år kvar på sin utbildning på naprapathögskolan. När utbildningen är klar kommer hon med största sannolikhet att flytta tillbaka till Norge.

- Det beror inte på att jag inte trivs i Stockholm, för det gör jag, men jag saknar min familj som bor kvar i Bergen.

/Annica Bergman

